

Brassói Ujlap előfizetési árai

helyben és vidéken:
Egész évre 8.- K.
Félévre 4.- K.
Negyedévre 2.- K.
Egy óra —70 f.

Előfizethető a kiadóhivatalba.

BRASSÓI UJLAP

POLITIKAI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken

de déli 12 órakor.

Hirdetéseket fel vesz a kiadóhivatal, Kolostor-utca 23. szám.

Hirdetések díjszabás szerint.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Brassó, Kolostor-utca 23. Telefon sz. 1-10.

Felelős szerkesztő:
FEKETE JÁNOS.

KIADJA:
A róm. kath. plebánia.

A hetvenéves Apponyi ünneplése.

Az országban nincs irástudó ember, ki Apponyi Albert grótot ne ismerné. Nincs, aki nagyinak ne tartaná. Ha nézzük mint államférfiut, maguk a magyar nemzet sorsának intézői elismerik, hogy hosszú évtizedekre terjedő politikai pályáján mindig tiszta hazaszeretettel, fenséges idealizmussal, erkölcsi fedhetetlenséggel munkálta a nemzeti élet irányítását. Mint szónok, ha nem a legelső, kétségen kívül a legelső között van. Mint művelt elme, mint európai híri vezérember bizonyára páratlan hazánk élő nagyságai között.

Voltak és vannak ellenségei is. Kinek ne volnának? Nyilvánosság előtt, vezető állásokban szereplő férfiak el nem kerülhetik a gáncot, a kicsinylést. Többnyire értelmetlen jelszavakkal szoktuk kisérni nagyjaink közéleti szereplését. Elnevezzük ultramontánnak, ha egy kicsit katolikus érzelmű, bigottnak, ha magánéletében valamivel buzgóbb az átlagembernél, klerikalisnak, ha hitének, vallásának és egyházának érdekében szót mer emelni. A tudatlanság és rosszakarat aztán becsúrló fo-

galmat kapcsol ezen értelmetlen szóformákhoz s elfedi, vagy legalább tompítja a nagylelkű, a vezérelmék lobogását. E sorsot Apponyi sem kerülhette el.

De a nap fénye áttör a felhőkön, elűzi az éji homályt. A nagy jellem, a teremtő ész, a tiszta erkölcs a neki adott isteni szikrától lángot vet s fényt derít maga köré, ha elérkezik a tiszta látás, a kijózanodás pillanata. Ekkor már tisztán látunk. Megszűnik a gánc, elalszik a sanda gyanu.

Ezt a pillanatot Apponyi hetvenéves korában érte meg.

A magyar országgyűlés ellenzéki pártjai ünnepet rendeztek a napokban tiszteletére. A megyeház díszes terme megtelt a politikai és társadalmi élet jeleivel, intézetek, testületek küldötteivel, tüzes vérű és ragyogó szemű egyetemi ifjakkal. A páholyokban és karzatokon lelkes magyar asszony s viruló leányok koszorúja pompázott.

Igy tehát ez ünnep, ámbár a rendezők terve szerint szűkkörűnek, családiasnak készült, fényes kereteinél s a résztvevők nagy számánál fogva nemzeti jelentőségűvé vált.

Találón mondotta Tóth János, az egyesült ellenzéki pártok ünnepi szónoka, hogy Apponyi Isten különös kiválasztottjaként jött e földre, hogy itt munkálja Isten országát: az igazságot az emberiség javára.

Találó mondás, mert hiszen Apponyi teljes lelki nagyságának az igazság a fundamentuma. Innen az ő alkotmánytisztelete, királyhűsége. Innen államférfi nagy gondolatai és elhatározásai, melyekkel a magyar nemzeti önállóság kiépítését, a magyar nemzeti jelleg és faji sajátosság őseréjét minden vonalon az európai műveltség szintjára emelni törekedett.

Szónoklataiban, ha értelmünkhez szól, nem a beszéd művészete, vagy a nyelv pompája lep meg, hanem a világos, meggyőző okfejtés, az igazság keresése. Ha pedig érzelmeket akar felindítani, mindig az erkölcsi jónak, az igaznak, a szépnek áll a szolgálatában.

Az igaz, szép és jó győzelmében feltétlenül bizik. Azért más nézetűek ellen mérsékelt, ildomos. Ellenfeleit nem legyőzni, hanem kioktatni akarja. A sikertelenség, a kudarc meg nem töri, taps, tiszteltetés, népszerűség meg nem

A BRASSÓI UJLAP TÁRCÁJA.

Valahol a Sztrípa mellett...

Valahol a Sztrípa mellett
Székelybakát temetnek,
Balánbányán egy szép leányt
Koporsóba fektetnek.
Szomorúan szól a harang,
Fegyver utolsót dördül,
Legényeknek, leányoknak
Forró könnye kiperdül.

Csiki lányok, menjetek ki
A temető-oldalba,
Beke Boris kimulását
Foglaljátok nótába.
Lesz még tavasz, lesz még virág,
Míg könnyetek elapad,
Kisüt a nap Sztrípa mellett
Felszikkad a vérharmat...

B. Gy.

A bocskoros.

Irta: Farkas Edith.

X. Külföldi szanatoriumból írja egy sebesült főhadnagy az édes anyjának, hogy lelke annyira a nyert benyomások hatása alatt áll,

hogy folyton csak ámul-bámul, csodálkozik mindenben, mint az alvajáró... Olyan neki az egész háború, a véres harc tér s az ő eddigi élete is, mint az álom... Ki sem fogja a sok csodálkozásból. Hogy ő ebben a szép tiszta meleg szanatoriumban „van”, csodálkozik, hogy ennyire gondozzák... csodálkozik, hogy rendes jó ételt kap... hogy nevetést is hall... mindmegannyi csodálatos dolog. Az orvosok biztatják, hogy majd kilábol ebből a lekiállapottól is... érzi is már a javulást... irogat is már naplószerű leveleket haza.

Azt írja egyebek közt, hogy szintén — nemde mily csodálatos? a Fausttal a zsebében indult a háborúba s a Szentirással a zsebében jött vissza...

Leírja, hogy volt az ő csapatában egy nagyon igénytelen, vézna kopott kis katoná, aki a civiléletben cipész volt, s akit az egész szakasz csak „bocskoros”-nak csufolt. Mindenféle szolgálatra felhasználták őt, mindig ide-oda parancsolgatták, küldözgették, de ő mindent eltűrt bizonyos fölényvel, nem aprehendált, nem gorombáskodott, hanem jókedvűen eltűrte a sok élcelődést. A főhadnagy már első látásra észrevette, hogy a kis bocskoros szemében egészen különös kifejezés ül. Eleinte nem tudta ezt mire magyarázni, nem is gondolt vele sokat, később azonban rájött

ennek a különös nézésnek tulajdonképeni okára.

Ha a mi főhadnagyunk a lövészárokban deszkaládákból összerótt asztal mellett acetilénlámpa fényénél olvasgatott egy keveset, a kis bocskoros szerényen felkereste az utolsó helyet, hova az acetilénlámpának még egy kis fényngara eljutott s elővette az ő könyvét. Ez a könyv egy ócska kopott Szentírás volt. Minden alkalommal ezt lapozgatta. Megszokta kissé nedvesíteni az ujját s úgy lapozgatott és hangtalanul mozgatva ajkát: olvasgatott benne... Ha esett is az eső, ha poszton is állott, ő minden alkalmat felhasznált arra, hogy elővegye Szentírását s egy pár sort olvasson.

Mikor az első nagy bombázás rázkódattatta meg lábuk alatt a talajt, a bocskoros egy különös kijelentést tett: „Ez az Isten csodaszekere, mely most végigjárja a világot”... mondá. S mikor kérdezték, miért olvas annyit, azt mondta, hogy „táplálom a lelkemet.”

Egyszer pedig, mikor az ellenség lövészárka egészen közel volt az övéhez s a mikor odaát rögtön el is dördült egy puská, amint csak kiemelkedett valami az innenső árokból — hajnalban nagy bögést hallottak. Az elpusztult közeli faluból egy meg nem

szédíti. Az önzésnek árnyéka sem fér hozzá, meggyőződését áruba nem bocsátja.

A nagy lélek, a művelt elme, a tiszta jellem áldásos kincseit árasztá nemzetére a hetvenéves Apponyi hosszú államférfiúi pályáján. Ezért éri a nagy megtiszteltetés, országos ünneplés.

De az ünnepeletetés időszertü is. Tudni való, hogy Apponyinak kiváló, sőt alapvető része van a magyar néplelek háborus irányításában. E súlyos élethalálharcban, mondja szépen és igazán az ünnepi szónok, te teremtetted meg ennek a nemzetnek egységét, összetartását és ennek folytán a nemzet leküzdhetetlen erejét.

Nagy igazság, nagy elismerés. Szébet államférfiúi életében nem kívánhat. Hisz ez az ország színe előtt hangos bevallása annak, hogy a nemzet egységének és győzhetetlenségének az Apponyi nagy tehetsége, hazaszeretete és bölcsesége adott alapot a háboru dulasai között biztos szilárdságot.

Az igazság, az erkölcsi erő volt országoknak és népeknek legbiztosabb alapja mindenkor.

Azért követte Apponyi az igazságot és erkölcsöt hetvenéves életpályáján. Ezért mondja most is válaszul a szónokok üdvözlő beszédeire: Most is azt mondom és mást nem tudok mondani és az időknek forgandósága és a körülményeknek változása ezen módosítást nem eszközölhet: hogy szilárdítani kell népünk erkölcsi alapjait, fokozni és biztosítani a közélet erkölcsi tisztaságát.

B. Gy.

fejt tehát bolyongott arra kinosan keresve mintegy valakit ki megszabadítsa a tejtől, melynek bősége már láthatólag fájdalmat okozott neki. A helyzet kritikusa volt, mert onnan átról folyton figyeltek s készen voltak bármit célba venni — a katonák sajnálták a szenvedő állapotot, de bőrüket féltették s nem mozdultak ki helyükből. A bocskoros azonban rövid gondolkodás után vállalkozott a tehen megfejésére. Általános ellentmondás és lebeszélés dacára nyugodtan kikeresett magának egy arra való edényt és keresztet vetve magára, hozzálátott irtalmassági cselekedetének gyakorlásához. Pajtásai aggódva nézték, de mikor ez a jelenet több napon át megismétlődött anélkül, hogy a bocskorosra lőttek volna, babonás tisztelettel kezdték őt nézni. Régen abanahagyták az ugratását és sorban elkérték kopott bibliáját. . . Mikor a főhadnagynak is mindig újból feltűnt nyugodt fölényes lelkülete s mikor saját helyzetét átgondolván azt érezte, hogy a Faust már nem elégíti ki többé, a háboru halálos hangulatában nem nyújt semmit a lelkének, ő is kölcsönkérte a bocskoros könyvét. „Bizony többet is ér az én könyvem, mint a főhadnagy uré”, volt a válasz. A főhadnagy cserébe oda akarta neki adni a Faust-ot, de a bocskorosnak nem kellett a Faust, ami

Meisel apát-plebános kitüntetése.

A „Budapesti Közlöny” május 27-i számában olvastuk a minnyájunk számára örvendetes hírt, hogy Ófelsége a lelkeszi érdemkereszt II-ik osztályával a fehér-vörös szalagon tüntette ki apát-plebánosunkat a háboru alatt tett kitünő szolgálata elismerésül. Örömmel olvastuk a hírt, hiszen olyan valakit ért a kitüntetés, aki valóban megérdemelte azt. A mozgatás óta csaknem emberfölötti munkát végzett a hadbavonult és a kórházakban sinylődő katonák érdekében. Aki figyelemmel kísérte munkáját, a bámulat és elismerés hangján szólhat felőle. Nem kimélve fáradságot, minden emberi elismerés nélkül dolgozott egyedül a szegény, értünk küzdő és vérző katonákért.

A végeszakadatlan menetzászlóaljak legénysége tudna számot adni arról, mennyi vigaszt, mennyi erőt nyert a buzdító, lelkesítő szavai nyomán. Az eddig hadbavonult 21 menetzászlóalj kath. vallásu legéuysége közül egy sem távozott a vallásu vigasza nélkül Brassóból, hanem mindnyájan a bünbánat fürdőjében megtisztulva s az élet kenyerével megerősítve indultak a hadak útjára. Különös gonddal ápolta a 46-sok lábadozó osztagát, ahol külön kápolnát rendeztetett be, a legénységnek minden héten prédikációt s minden vasárnap szentmisét tartott vagy tartatott.

A kórházak beteg katonái alig várták mindennap azt az időt, a mikor az apát ur őket meglátogatta s a kinek minden szava örömet és édes megnyugvást keltett szívükben.

A mióta pedig tartalékos tábori lelkeszé kineveztetett, a vállaira nehezedett az összes, Brassóban levő kath. vallásu katonák lelki gondja. Így nem csoda, hogy e munka annyira megviselte egészségét, hogy csak idegenbe, szeretett hiveitől és katonáitól távol kellett megérnie a legfelsőbb elismerést.

Adja Isten, hogy minél előbb visszatérhessen jó egészségben körünkbe s így személyesen is gratulálhassunk a jól megérdemelt kitüntetéshez.

főltte bosszontotta a főhadnagyt. Kezdte neki megmagyarázni, hogy mi a Faust, milyen könyvet utasít vissza: „Ő már jól lakott, köszöni...”

Egyszer azután támadásra készültek ismét, futták a riadót. „Ejh, ma cifrán állunk”, jegyezte meg a kis bocskoros s mikor megint órákig kellett várakozniok, a főhadnagy csak újból elkérte bibliáját. „Tessék főhadnagy ur! Tartsa is meg egészen. Nekem már ugy sem kell többé” mondá. És tényleg egy félóra mulva el is esett. Ütközet után megtalálták, amint estében egy csomó fübe kapaszkodott szegény — arcán azonban az a fölényes, derült békés kifejezés ült, mely szép egyéniségét mindig jellemezte. Oly igénytelenül, szerényen feküdt ott most is ez a hős, mintha azt akarná mondani pajtásainak, hogy csak hagyják ott, ne bántsák, ne fáradjanak vele, lásanak csak a saját dolgaik után. . .

A főhadnagy pedig úgy őrszi a könyvét, mint valami drága ereklyét. Mintha vizióban látná, glóriában áll előtte a kis bocskoros alakja, nem tud a régítől szabadulni, valóságos kultuszt úz ebből az emberből, annyira hatott reá. . .

Naptáregyesítés.

A naptáregyesítésnek évszázadok óta vajudó kérdése, végre megoldott. Munkács, Eperjes és Hajdudorog püspökei egyöntetűen megállapodtak abban, hogy egyházmegyéjük területén kiküszöböljék a Julián-naptárt és helyette bevezetik az egész világ által használt és elfogadott Gergely-naptárt, hogy elhárítsák azokat a gazdasági, szociális és a mindennapi életre káros hatásu következményeket, a melyekkel a görög-katholikus hívekre nézve a kétféle időszámítás jár, amelynek következtében a magyar hazának szivben és lélekben egyformán hű és odaadó fiai sokak előtt idegeneknek tekintettek abban az országban, amelyért — miként a világháboru megmutatta — életüket és vérüket, családi tűzhelyeiket és jólétüket, vagyonukat és övéiket készek voltak feláldozni.

Évszázadok előtt vetették fel már e kérdést királyaink és kormányaink a Szentszékkel együtt, mindig felszinen tartották, de különféle okok miatt eddig nem tudták megvalósítani. Így már 1599. évi 45. törvény-cikk ezer forint büntetéssel sújtja az új naptár el nem fogadását; I. Lipót szorgalmazza a gör. katolikusoknál a latin naptár elfogadását; I. Ferenc felszólította az összes gör. kath. püspököket a Gergely-naptár bevezetésére. A szentszék is folyton szorgalmazta a naptáregyesítést; a mit bizonyít az a tény is, hogy az italograecusoknál azok főpapjai megkérdezése nélkül egyszerűen elrendelte a Gergely-naptár bevezetését.

A sokáig vajudó kérdés végre most dülőre jutott a magyar gör. katolikusok kezdeményezésére három gör. kath. egyházmegyében: a munkácsi, eperjesi és hajdudorogi egyházmegyékben. Alkalmul szolgált az egyesítésre az a körülmény, hogy az idén a görögök husvétja is összeesett a mi husvétunkkal s ez épen a legjobb alkalom volt az együttes ünneplés megkezdésére.

Az említett három egyházmegye püspökei bejelentették szándékukat dr. Csernoch János biboros-hercegprimásnak, aki azt a legnagyobb örömmel fogadta. Így született meg május hó 4-én, beható tárgyalások után, a nyíregyházi határozat, amely a három egyházmegyében a naptáregyesítést elrendeli.

A három főpap meleghangú és hazaszeretettől áthatott körlevélben közölte a pappal és hiveikkel a határozatot, amelyet a kulturális haladás tett szükségessé.

A püspökök által kibocsátott körlevelek határozata így szól:

1. A görög szertartás által előirt összes ünnepek egyházmegyében ezentul mindig a Gergely-naptár szerint tartassanak meg;

2. a Gergely-naptár szerinti ünneplés Keresztelő Szent-János születésének ünnepével kezdődjék, mely már a folyó évben a Gergely-naptár szerinti június 24-én tartassék meg s ezen ünneptől kezdve az év összes ünnepei is a Gergely-naptár szerint ülessenek meg. A körlevél ezekkel a szavakkal ér véget: Egy anyának: a katolikus anyaszentegyháznak gyermekei, egy hitnek: a katolikus hitnek vallói, egy hazának: a magyar hazának fiai, egy jóságos királynak: a magyar királynak hűséges alattvalói vagyunk és voltunk. Most a Gergely-naptár szerint együtt is fogunk ünnepelni, hogy együtt teljék meg szívünk szent hitünk titkai ünneplésének örömeivel. Ielkünk a jó Isten bőséges áldásával és kegyelmével, amit mindnyájatoknak tiszta szívvvel kívánunk.

Szeretettel üdvözljük ezt a praktikus és hazafias cselekedetet s adja Isten, hogy minden nehézség nélkül vitessék keresztül.

H á b o r u.

A világháboru összes harctereinek eseményei eltörpülnek azon események mellett, a mik az utóbbi napokban az olasz fronton történnék.

Diadalmasan megindult offenzívánk napnap után halad előre győzelmesen. Az ifju trónörökösünk vezetése alatt álló támadó hadcsoport feltartoztathatlan lendülettel törtetett keresztül a határmenti magas hegy-csúcsokon és ma már a Posinavölgyet északnyugat felől kísérő magaslatok szegélyére érkezett. Még egy utolsó nagy roham, még egyetlenegy utolsó hegygerincnek a Monte Forni-Alti és a Monte Cogolo magaslatoknak a megmászása s az ottani olasz erődök elfoglalása szükséges ahhoz, hogy hadseregünk ráleljen a gazdag olasz síkságra. A trónörökös seregével kapcsolatban halad előre diadalmasan a gráci hadtest, amely goliátlépésekkel törtet előre a Val d'Assa és Assiagio irányában.

A támadó csapatok centruma, a mint látjuk, a Posina-völgyet és a Val d'Assát északról kísérő magaslati szegélyen készen áll arra, hogy megtegye az utolsó ugrást, hogy keresztül törjön az arsiero-asiagói erődített vonalon s kilépjen az olasz mélyföldre. Igaz, hogy még erődítmények vannak előtte, csak hogy tapasztalásból tudjunk már, hogy az erődítmények a mi csapataink támadásával szemben nem sokat érnek. Jelentéktelenné teszi ezenkívül a szóbanforgó olasz erődítmények ellenállását az is, hogy a gráci hadtestnek az a része, a mely a Val d'Assa tulsó oldalán nyomult előre s már a Cornot di Campoverde—Meata közti hegyhátra érkezett: máris nagyrészen elhaladt az asiagói utzárlatok mellett, rálepett a Sette Comuni nevű olasz területre, a melynek szelid jellegű hegyein át a továbbiakban sokkal kevesebb terepnehézséggel kell megküzdenie, mint eddig kellett.

A foglyok és a zsákmány száma napnap után szaporodik a legutóbbi jelentések szerint is.

Verdun körül szintén elkeseredett harcok folynak s a németek lassan előre haladnak úgy, hogy a vár körülzárása minél előbb bekövetkezik.

HÉTRŐL-HÉTRE.

Aktuális dolgok.

A katonaruhás gyermekek. Már jóformán két éve dul az ádáz háboru és kezdete óta sokszor szóvátették a lapok azt a visszaélést, a mit néhány meg gondolatlan szülő elkövet azzal, hogy gyermekét katonapostyból készített uniformisban járattja. Ugy látszik, hogy már a hatóságok is megsokallták a dolgot, mert nap-napután olvasunk tiltó rendeletekről. Nagyon helyes, csak az a baj, hogy egy kicsit már elkéstek a betiltással, éppen két évvel ezelőtt kellett volna erélyesen fellépni! Már most mit csináljanak a sok cifra ruhával? Vagy megfestetik, vagy pedig éjjel viselik, mint az egyszeri ember a lopott sapkát!

Tanuljunk a németektől! Apponyi Albert gróf, akit a napokban ünnepeltek Bu-

dapesten 70 éves születésnapja alkalmából, Veszprémben a „Dunántúli Kultúregyesület“ közgyűlésén azt mondta, hogy a német nemzet gigantikus hatalmának nyitja az a lelkiismeretes kötelességtudás és munka, melyet a németek a látszólag kisszerű dolgokban is kifejtének, mert minden ember tudja, hogy ő egy nélkülözhetetlen kerekecske az állam nagy gépezetében! És sajnos, hogy éppen ez a pontos és lelkiismeretes kötelességteljesítés hiányzik minálunk! Tanuljunk hát a németektől! És ha csak ezt az egyet fordítjuk hasznunkra a háboru ezer és ezer tanulságai közül, már ezért sem veszett kárba a mindent felforgató nagy világháboru!

A drágaságról. Mai napság igen sok szó esik a drágaságról, az ujságok arról írnak és az emberek is legtöbbször erről beszélnek. Mindenfelét javasolnak ellene, próbálnak is jobbra-balra, de nincsen eredmény. Hát most végül megmutatta a „Haditermény Részvénytársaság“ miképpen segíthetünk a nagy drágaságon? Első forrásból és jó olcsón nagymennyiségű rizst vásárolt össze, melyet most kilónként 2 koronával árultat az üzletekben; pedig nem régen még 6—7 koronával fizették annak kilóját. Így kellene tenni a zsirral, tojással, hussal és minden egyébvel! Akkor rögtön megszűnnék a drágaság, melyet most azáltal érnek el ügyes — de büntetendő és gonosz — taktikával az elárúsítók, hogy az árukat szándékosan elrejtik és visszatartják, hogy így a nagy kereslet folytán az árak emelkedjenek, s ők minél több haszonhoz jussanak.

A divatról. A divatnak is vannak kinövésai és hóbortjai, amelyeken csak gyökeres kurával segíthetünk. A kinövéseket irgalmatlanul le kell nyesni, a hóbortosokat pedig, ha nem gyógyíthatók — internálni kell azon csendes helyre, ahol a társadalomra közveszélyes egyéneket szokták elhelyezni. A hatás elkerülhetetlen!

EGYESÜLETI ÉLET.

Slachta Margit missziós nővér a Brassói Róm, Kath. Nőegyesület kérésére f. évi június hó 6-án (kedden) Brassóban lesz s d. u. 7 órakor a róm. kath. el. fiúiskola rajztermében a kath. nőmozgalom aktuális kérdéseiről konferencia beszédet tart.

Slachta Margit nővér a Szociális Missió-társulatnak széles körben ismert tagja Budapestről. Mult évben beszédeivel Brassóban nagy hatást ért el: megmozgatta a szíveket, s további kitartó, öntudatos, lelkes munkára buzdította a nőegyesületeket.

Hisszük, hogy ez évben is örömmel, lelkesedéssel hallgatjuk mindannyian. A róm. kath. nőegyesület tagjait, a kongregációkat, a Szociális iskola volt növendékeit, oltár-egyesület, Máriatársulatot és az összes érdeklődőket ez uton hívja meg szeretettel.

Legyünk ott mindannyian! Nehéz háborus idöket élünk. A kath. nőknak öntudatosan dolgozó munkás kezére szeretett hazánknak most kétszeresen nagy szüksége van!

A Brassói Róm. Kath. Nőegyesület Szent Antal Jótékonyasági szakosztálya f. évi június 5-én (hétfő) d. u. 5 órakor a Kath. Kör helyiségében rendes havi értekezletet tart, melyre a szakosztály tagjait ez uton is tisztelettel hívja meg az elnöknő.

Kongregációi tagfelvétel. A Szt. Erzsébet polg. iskolai leány- és a Szent Imre

real-, kereskedelmi-kongregációk május 28-án d. u. 5 órakor tartották ez évi tagfelvételi-üket, amely alkalommal 14 leány és 11 ifju esküdtött föl a lilomos zászlóra s fogadta meg a Szüz Anyának, hogy egész életükön keresztül hű gyermekei lesznek a mennyei anyának. A felvételt Fekete János prézes végezte a plebániatemplomban.

A Kath. Népszövetség választmányja június hó 6-án (kedden) este 8 órakor a kath körben gyűlést tart, melyre az összes kerületi igazgatók és csoportvezetők megjelenését kéri az igazgatóság, annál is inkább, mert a következő három hónapban a füzetek nem jelennek meg és így szeptemberig nem is tartunk több gyűlést. Tárgy: a májusi füzetek kiosztása és a további teendők megbeszélése.

HIREK.

Lapunk régi előfizetőit ismételtelen tisztelettel arra kérjük, hogy címüket akár személyesen, akár levelezőlapon a kiadóhivataljal (róm. kath. plebánia, Kolostor-utca 29.) közölni sziveskedjenek, hogy a lapot az esetleg még a napilapra befizetett előfizetési díjak fejében elküldhessük.

— **Városi közgyűlés.** Brassó város képviselőtestülete május 31-én közgyűlést tartott, amelynek különösebb pontjai a hadikölcsön jegyzés és közlélmelés voltak. — Brassó városa a IV. hadikölcsönre 100.000 koronát jegyzett. A közlélmelésre nézve Kamner Lajos városi tanácsos alapos tanulmányozás után oly tervezetet készített elé, amely talán Brassóban is enyhíteni fog az élelmelési mizérián. — A napirend hatodik pontja a Kronstädter Männergesangverein együletnek kérelme a dalcsarnok lebontására adott határidőnek meghosszabbítása iránt. Ebben a kérdésben a város, az összes illetékes tényezők meghallgatása után már döntött. A Fellegvár alatti faépület október elsején eltűnik a perspektívából. A városi közgyűlés sem helyezkedhetik már morális szempontokból sem más álláspontra.

— **A zárda jótékonycélu ünnepélye.** Szép műsor és nagyszámu hallgatóság keretében folyt le május 28-án a Szt. Ferenc-rendi nővérek zárdejában rendezett jótékonycélu ünnepély, amely úgy erkölcsileg, mint anyagilag szépen sikerült. Nem tudja az ember, hogy a lelkes nővéreket, vagy az ügyesen szereplő növendékeket dicsérje-e; de az bizonyos, hogy a fő érdem azoké a jó nővéreké, a kik ily ügyes színésgárdát tudnak teremteni maguknak s a kik így a növendékeknek nemcsak eszét művelik és lelküket nemesítik, hanem bennük az ügyes föllépési készséget, sőt a művészi érzéket is ébresztetik. Mert a mit a vasárnapi előadással produkáltak, az igazán szép, lélekemelő és művészi volt. Az énekszámok, szavaltatok magánjelenetek mind-mind a legnagyobb tettségű aratták. Az énekek nagy száma és ügyes előadása azt a benyomást kelti, hogy kész kotta olvasókkal van dolgunk, hisz más-kép oly sok ének betanulása lehetetlen volna. A sok szép dolog közül különösen ki kell emelnünk Papp Ilonka k. a. szavaltatát, a ki a „Tábori mise“ című melodramát szavaltta el nagy műértéssel és érzéssel; „Egy görbe nap a zárdejában“ című tréfás jelenetet és az élőképeket. A mit ezekben a növendékek produkáltak az igazán meglepő volt. Bár szereplők mindenike a legjobbat adta a mitőle

tellett, mégis ki kell emelnünk közülük Veress Ilonkát, a ki már kész színész és ballet táncosnő. Kár, hogy ez volt utolsó szereplése a zárdában. A tréfás jelenet művészi fordítása dr. Vaszykiewicz Viktor tollát dicséri, a ki még a harctér idegölő zajában is gondol az itthon maradottakra. Szóval a zárda ünnepélye szép volt, lélekemelő volt.

— **Megindult a Brassó-aradi gyors.** A márc. 7-én beszüntetett aradi gyorsvonat május 27-én újra üzembe helyeztetett az utazó közönség nagy öröme. Szombaton este 10 óra 8 perckor indult el az első aradi gyors Brassóból és vasárnap d. u. 1 óra 35 perckor érkezett Budapestre. Ezzel újra enyhült a nagy utazási mizéria.

— **Nincs hushiány.** A csirke és tojás eladással foglalkozó egyének a napokban azal igyekeztek árúikat hallatlan magas áron eladni, hogy három hónapon át hus nem kerül a piacra, illetékes helyről ezzel szemben közlik, hogy a legközelebbi időben a mostanánál nagyobb mennyiségű hus áll a közönség rendelkezésére.

— **Uj háborus jövedelmi adók.** A képviselőház legközelebbi ülészaka elé a kormány javaslatot terjeszt a háborúval kapcsolatos kiadások fedezése céljából a 20.000 koronán aluli jövedelmekre is. Hírlik, hogy már az 5000 koronán felüli jövedelem is az új adó alá esik. Sok különböző tervezet készül az állam alkalmi kiadásainak fedezésére. Előhaladott stádiumban van ezek közül a fényűzésű célokat szolgáló kiadások megadóztatása, valamint a 2000 vagy 2400 koronánál drágább lakások után fizetendő adónem bevezetése.

— **5000 kiló szalonna.** Napokkal ezelőtt jött rá a rendőrség arra a felháborító tényre, hogy Furnika Miklós mészáros 5000 kiló kész szalonnat elvont a közforgalomból és azt szappangyártás céljaira eladta egy brassói szappangyárosnak. A brassói rendőrség a vizsgálat folyamán megállapította, hogy az 5000 kiló szalonna még érintetlen, a közfogyasztásra alkalmas állapotban van meg a szappangyáros pincéjében. A rendőrség természetesen a szalonnat azonnal letiltotta, és így az visszakerült a közélet piacára. A szappangyáros, akinél mindenesetre enyhítő körülményül szolgál, hogy a szalonnat még nem használta fel, azzal védekezik, hogy neki fogalma sem volt arról, hogy nincs joga azt szappangyártás céljaira megvásárolni. A rendőrség erélyesen folytatja az eljárást és rövidesen már ítéletet is hoz a Furnika-ügyben.

— **Drágább lesz a posta.** Bécsből jelentik: A negyedik hadikölcsön kamatait, hír szerint, a dohánytermékek és a postaértékek felemelése útján kívánják fedezni. A terv szerint az öt filléres levelezőlapokat 8 fillére, a 10 filléres levélbélyegeket 15 fillére, a távirati szavak díját pedig két fillérral kívánják felemelni. A postaértékek felemelése

összefüggésben a ap. Németország hasonló intézkedésével, mintán Németországgal e tekintetben szerződéses viszonyban vagyunk.

— **Vak katonákat vezető kutyák.** Az Állatvédő Egyesület érdekes indítvánnyal lépett az illetékes körök elé. Arra való tekintettel, hogy a háború folyamán megvakult katonák legnagyobb részének a vezetésére nem igen könnyen fog rendelkezésre állni ember, azt javasolja, hogy erre a célra kutyákat használjanak. Az Állatvédő Egyesület átiratban fordult az Ebtenyésztők Egyesületéhez is és ebben az átiratban a következőket mondja:

A vak katonák vezetőinek szerepére kitűnően alkalmasoknak itéljük leghűségesebb és legmegbízhatóbb barátainkat az állatvilágból: a kutyákat, melyeknél jobban és biztosabban semmiféle más vezető sem teljesítheti feladatát és melyeknek vakok vezetőjeként való szereplése már eddig is ismert dolog. Igénytelen nézetünk szerint arra kellene törekednünk, hogy minél több állatot idomítsunk vak vezetőnek és állithassunk rendelkezésére sajnálatraméltó vak katonáinknak. Hogy a vakokat vezető ebek mely fajtákból szemeltessenek ki, hogy az idomítás minő módon történjék, hogy e célra minő berendezkedés létesítessék, hogy az egész intézkedés és annak fentartására minő kapcsolatba hozassék a vak katonáinkat gyámolító hivatalos tényezőkkel mind e kérdések igénytelen nézetünk szerint az Országos Magyar Ebtenyésztő Egyesület ügykörébe esnek.

Erre az Országos Magyar Ebtenyésztő Egyesület válasziratban nagy örömmel késznek nyilatkozott a némes célból való szövetkezésre és meghívta az Országos Állatvédő Egyesület képviselőit e célból összehívott választmányi ülésre. Elhatározta az értekezlet, hogy a két egyesület közös emlékiratot intéz e tárgyban a M. Kir. Rokkantügyi Hivatalhoz.

EGYHÁZI ÉLET.

Tudnivalók június hónapjára: Juniában Jézus szive tiszteletére az egész hónapon át a májusi ájtatossághoz hasonlóan s ugyanazon időben (d. u. 1/2, 7 óra) Jézus szive ájtatosság lesz, melyre a hívek figyelmét annál is inkább felhívjuk, mert minden egyes ájtatosságon való megjelenés 300 napi bucsuval van összekötve s aki mindennap részt vesz ez ájtatosságon az a hónap végén, ha gyónik és áldozik teljes búcsuba részesül, amely bucsu a tisztító tűzben szenvedő lelkekért is felajánlható.

Június 4. Husvét utáni VI. vasárnap Szent Lecke (Péter apostol első levele 4, 7—11.) A Szentlélek eljövetele ünnepére ima és a felebaráti szeretet gyakorlása által készülünk. Evangéliumban (Ján. 15, 26—27 és 16, 1—5) az Üdvözítő megígéri tanítványainak a Szentlelket, aki meg fogja őket erősíteni.

Csendes misék a plebánia templomban: d. e. 6, 7, 8, 9, 1/2, 12 ó. 10 órakor énekes szentmise és magyar szentbeszéd. D. u. Litánia áldással.

Elhaltak: id. Förder Sándor, Tamás Gyula. „Boldogok, kik az Urba halnak meg.“

Megkereszteltettek: Mihály Ignác, Farkas Jenő.

„Ha valaki újonnan nem születik vízből és Szentlélekből, nem mehet be Isten országába.“

Hetes: Sorbán József, káplán.

Felelős szerkesztő: Fekete János.

M e g h í v ó.

A SZENTPÉTERI GÓZTÉGLA ÉS FEDÉLCSERÉP RST.

f. évi június hó 12-én d. e. 9. órakor a Polgári kör helyiségében (Kapu-utca 72) tartja az 1915. évi üzletévre vonatkozó

rendes évi közgyűlését,

a melyre a részvényes urakat ezennel tisztelettel meghívjuk.

T á r g y s o r o z a t:

1. Elnöki megnyitó.
2. Igazgatóság évi üzleti jelentése. A nyereség és veszteség számlának és mérlegnek előterjesztése.
3. A felügyelő bizottság jelentésének tárgyalása, annak alapján a mérleg megállapítása, és az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak a felmentvény megadása.
4. Az igazgatóságnak köztük elnöknek és helyettes elnöknek is újra választása.
5. Az alapszabályok 14. §-a értelmében esetleg előterjesztett indítványok tárgyalása.